తెలుసుకోవటం. నిన్ను నీవు తెలుసుకొనే వరకూ నీవు కానిదానిని నువ్వు అని అనుకొంటూ ఉంటావు. నిన్ను నీవు తెలుసుకోవటం కంటే మించిన పని ఈ లోకంలో ఏమీ లేదు. ఎవరో వచ్చి ఉద్ధరిస్తారు అని కనిపెట్టుకొని ఉండవద్దు నీ ప్రయత్నం నీవు చేసుకొంటూ ఉంటే భగవంతుని అనుగ్రహం దాని అంతట అదే వస్తుంది. కోరిక పెట్టుకొని పనిచేస్తే ఫలితం వస్తుంది, ఆ ఫలితాన్ని మీరు ఎంజాయ్ చేస్తారు, ఎంజాయ్ చేయటం వలన వాసన పడుతుంది. ఆ వాసన వలన సంసారం వస్తుంది, అది కర్మచక్రం. కోరిక, ద్వేషం లేకుండా పని చేస్తూ ఉంటే దాని వలన ఫలితం రాదనుకోకు, దాని వలన ఫలితం వస్తుంది, నీ అంతఃకరణం శుద్ధి అవుతుంది, నిర్మలం అవుతుంది. అంతఃకరణ శుద్ధి అయినప్పుడు, నిర్మలం అయినప్పుడు, నిశ్చలం అయినప్పుడు అరచేతిలో ఉన్న వస్తువు ఎంత స్పష్టంగా గోచరిస్తుందో అంత స్పష్టంగా లోపల ఉన్న పరమాత్మ ప్రతిబింబిస్తాడు, మనం భరించలేనటువంటి సుఖం, శాంతి వచ్చి మనలను వరిస్తాయి. గాంధీగారు 1921లో ధక్షణేశ్వరం వెళ్లారు. గాంధీగారు వచ్చారు అని అక్కడకు జనం చేరారు. మీరు అందరు దేశం కోసం త్యాగం చేయండి, అందరూ స్వాతంత్ర్య ఉద్యమంలో పాల్గొనండి అని చెప్పటానికి నేను ఇక్కడకు రాలేదు. ఎవరిని స్మరించటం వలన నేను పవిత్రుడిని అయ్యానో, ఎవరి బోధలు వినటం వలన నా బుద్ధిలోని వంకరలు పోతున్నాయో, ఎవరు అవలంభించిన బ్రహ్మచర్యాన్ని నేను ఆదర్శంగా పెట్టుకొన్నానో ఆయనకు కృతజ్ఞత చెప్పటానికి ఇక్కడకు వచ్చాను కాని మీకు బోధించటానికి రాలేదు అన్నారు. ఇప్పుడు మనం చేసే సాధనల యొక్క గమ్యం ఏమిటి? మనం చేసే ప్రయాణం ఎక్కడ నుండి ఎక్కడకు అంటే మనకు ఉన్న దేహాత్మ బుద్ధిని పోగొట్టుకోవాలి, బ్రహ్మాత్మబుద్ధిని సంపాదించుకోవాలి, అదే మన జీవితగమ్యం.

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 21-10-2007, నరసాపురం)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

దేవీనవరాత్రుల సందర్భంగా అమ్మవారిని ఈ తొమ్మిదిరోజులు ఆరాధించుకొంటూ దశమి రోజున రాజరాజేశ్వరిగా అలంకరించి పూజిస్తారు. విజయదశమి రోజున ఏ పని ప్రారంభించినా శుభప్రదం అవుతుందని హిందువుల నమ్మకం. అమ్మవారి పాదాలను ఆశ్రయిస్తే మనకు జ్ఞానం కలుగుతుంది. రామకృష్ణ పరమహంసగారు మొత్తం స్త్రీలను అందరిని అమ్మగాచూసి తరించారు. మాయ చాలా రకాలుగా ఉంటుంది. అందులో ధన వ్యామోహం, స్త్రీకి పురుషుడి మీద, పురుషుడికి స్త్రీ మీద ఉన్న వ్యామోహం, దేహవాసన ఇవి అన్నీ చాలాబలంగా ఉంటాయి. వీటిలో

నుండి బయటకు రావటానికి అమ్మవారి అనుగ్రహం ఉండాలి. మనం వలను చెరువులో వేస్తే చెరువులో ఉన్నంతసేపు వలలో నీరు ఉంటుంది, బయటకు తీస్తే వలలో ఒక్క నీటిబొట్టుకూడా ఉండదు. అలాగే మీరు ఎన్ని సాధనలు చేసినా, జపం చేసినా, ధ్యానం చేసినా అమ్మవారి దయ లేకపోతే వలలో నీరులాగ ఉంటుంది. మనకు భగవంతుడి అనుగ్రహం ఉంటే అన్నీ ఉన్నట్లే, మీరు, నేను అందరం ఒక్క విషయం మర్చిపోతున్నాము. దేహాన్ని చాలా శుభ్రంగా, శుచిగా ఉంచుకొంటున్నాము. దేహం మీద దుమ్ము పడితే సబ్బుతో తోమేసుకొంటాము. దేహాన్ని శుభ్రంగా ఉంచుకోవటం మంచిదే. దేహాన్ని ఎంత శుచిగా ఉంచుకొంటున్నామో అంత శుచిగా మనస్సును ఉంచుకోవాలి అనే బుద్ధి మనకు రావటం లేదు. ఆ బుద్ధి వస్తే మనం ప్రయత్నం చేస్తాము, అసలు ఆ బుద్ధే మనకు లేదు. దేహం మీద మనకు తెలియకుండా దుమ్ము ఎలా పడిపోతుందో అలాగే మనకు తెలియకుండా మనస్సులో రాగద్వేషములు పడిపోతాయి. ఇది మహామాయ. ఈ మాయ వలన మనకు సత్యం అసత్యంలాగ, అసత్యం సత్యంలాగ కనిపిస్తుంది. అమ్మవారి అనుగ్రహం ఉంటేగాని ఇందులో నుండి మనం బయటకురాలేము.

హృదయంలో ఉన్న సత్యాన్ని కొంతమంది మహావిష్ణువుగా, కొంతమంది శివుడిగా, కొంతమంది శక్తిరూపంలో ఆరాధిస్తారు. కొంతమంది విష్ణుసహస్రనామాలు పారాయణ చేస్తారు, కొంతమంది లలితాసహస్రనామాలు పారాయణ చేస్తారు. ఇవి అన్నీ కూడా మన స్వరూపం దగ్గరకు మనలను తీసుకొనిపోతాయి, వాటి గమ్యం అదే. అమ్మవారిని దుర్గగా, సరస్వతిగా, లక్ష్మిగా ఆరాధిస్తారు. అమ్మవారిని ఆరాధించగా ఆరాధించగా మనస్సు వెళ్ళి హృదయంలో ఉన్న సత్యపదార్థంలో ఐక్యమవుతుంది. ఎవరైతే ధ్యానపూర్వకంగా ఉపాసన చేస్తున్నారో వారి మనస్సు ఆత్మలో లయమవుతుంది. అప్పుడువారు సుఖంకోసం, శాంతికోసం బజారులో పడనక్కరలేదు. ఉన్నది ఒక్కటేకాని మీరు వేరు, నేను వేరు అనే బేధబుద్ధి ఎందుకు వస్తోంది అంటే ఉపాధిని బట్టి వస్తోంది, ఇది మనకు అర్థమవ్వాలి. దేహభావన ఉన్నప్పుడు మీరు వేరు, నేను వేరు అనిపిస్తుంది కాని హృదయం దగ్గరకు వెళ్ళేటప్పటికి అందరం ఒక్కటే. ఇన్ని దేహాలలో అంతర్యామిగా ఉన్నవాడు నారాయణుడు ఒక్కడే. అయితే దేహాభిమానం వలన మనకు బేధబుద్ధి వస్తోంది. మీరు ఎవరికైనా ఉపకారం చేస్తే మీకు మీరు ఉపకారం చేసుకొన్నట్లు, ఎవరికైనా అపకారం చేస్తే మీకు మీరు అపకారం చేసుకొన్నట్లు అది మీకు తెలియకపోవటం వలన, మీరు వేరు వారు వేరు అనుకొని చేయటం వలన అన్నీ మీకు ఎదురువస్తున్నాయి అని ఉపనిషత్‌లలో

చెప్పారు. దేహాభిమానం వలన లోపల ఉన్న వస్తువు మనకు గోచరించటం లేదు. వస్తువు గోచరించకపోయినా పరవాలేదు, మీరు వేరు నేను వేరు అనే బేదబుద్ధి వలన రాగద్వేషాలు వచ్చేస్తున్నాయి. వారు నాకు స్నేహితులు, వీరు నాకు విరోధులు అని అనుకోవటం, ఇటువంటి తలంపులు మన స్వరూపానికి మనలను దూరం చేస్తాయి. ఈ తలంపులు అన్నీ బేదబుద్ధిలో నుండే వస్తున్నాయి. మీ శరీరాలు చూస్తున్నాను, మీ గుణాలను చూస్తున్నాను, మీ మనస్సును చూస్తున్నాను కాని మీలో అంతర్యామిగా ఉన్న నారాయణుడిని చూడలేకపోవటం వలన బేదబుద్ధి వస్తోంది, మిమ్మల్ని చూస్తే నాకు భయం, నన్ను చూస్తే మీకు భయం. రజోగుణం ఉన్నంతసేపు సృష్టిలో ఏమతస్థుడికైనా, ఏ కులస్థుడికైనా జ్ఞానం కలుగదు. మీకు జ్ఞానం కలిగింది అనుకోండి మీకు ఎన్ని కష్టాలు వచ్చినా నీటి ప్రవాహంలో దుంగలు ఎలా కొట్టుకొనిపోతాయో అలాగ జ్ఞానప్రవాహంలో మీ కష్టాలు అన్నీ కొట్టుకొనిపోతాయి.

ఈ విశాలమైన సృష్టిలో కొన్ని కోట్లమంది జనం ఉన్నారు. వారు మంచివారు, వీరు చెడ్డవారు అని ఇటువంటి పిచ్చిగోడవలలోనికి వెళ్ళవద్దు, అది అంతా మనలను పాలించే దేవుడు చూసుకొంటాడు. నీవు జ్ఞానం సంపాదించటం మానేసి, ఇటువంటి తీర్పుల గొడవ నీకు ఎందుకు? మనమే రాగద్వేషములతో కాలిపోతూ ఉంటే ఎదుటివారిమీద తీర్పులు ఎలా చెపుతాము. రజోగుణం పెరిగేకొలది కోరికలు పెరుగుతాయి. మనిషికి కోరికలు ఎక్కువ ఉన్నప్పడు భగవంతుడు అసత్యం, లోకమే సత్యం అని వాడికి అనిపిస్తుంది, ఇదే మహామాయ. మన రేడియో పాడైపోతే బెజవాడ స్టేషన్ పనిచేస్తున్నా మన రేడియో రిసీవ్ చేసుకోలేదు అలాగే మన మనస్సు పాడైపోయి ఉన్నప్పడు భగవంతుడు చెప్పిన వాక్యాన్ని రిసీవ్ చేసుకోలేదు. మీరు ఏ మార్గంలో ప్రయాణం చేసినా అంతఃకరణ శుద్ధి అవ్వకుండా ఈ సృష్టిలో ఎవడికి సిద్ధి కలుగదు. విజయదశమి రోజున షిరడీబాబా గారు శరీరం త్యాగం చేసారు. బాబాగారు పుట్టినరోజు ఎవరికి తెలియదు, ఎక్కడ పుట్టారో తెలియదు, ఆయన తల్లిదండ్రులు ఎవరో తెలియదు, రమణమహర్షిగారిని, షిరిడీబాబా గారిని శరీరంలో నుండి ప్రాణం తప్పకొన్నాక సమాధి చేసారు. జ్ఞానేశ్వర్ అలాకాదు, ప్రాణం ఉండగానే సమాధి చేసారు. ప్రాణం ఉండగా సమాధి చేస్తే ప్రాణం ఏమవుతుంది. మన ముక్కులో గాలి ఈశ్వరుడు లాక్కుపోతున్నాడు, జీవసమాధి ఎవడినైతే చేసామో వాడి గాలి వాడే లాగేసుకొంటాడు. తమిళనాడులో కరూర్ దగ్గర ఒక ఊరు ఉంది, అక్కడ సదా శివబ్రహ్మేంద్రసరస్వతి అని దిగంబర స్వామి ఉండేవారు, ఆయన జీవసమాధి పొందారు. నేను జీవసమాధి పొందాక 12వ రోజున కాశీ నుండి ఒకరు

శివలింగం తెస్తారు దానిని నా సమాధి మీద ప్రతిష్ఠించండి, సమాధి దగ్గర ఒక వృక్షం మొలుస్తుంది అని ముందుగానే ఆయన అన్నీ చెప్పారు, అలాగే జరిగింది. ఆయన శరీరం విడిచిపెట్టి సుమారు 250 సంవత్సరాలు అయింది. ఇప్పడుకూడా మీరు అక్కడకు వెళ్ళి కూర్చుంటే మీ ప్రయత్నంతో సంబంధం లేకుండా మీరు భరించలేనంత శాంతి మీకు కలుగుతుంది, అది సదాశివబ్రహ్మేంద్రుని అనుగ్రహం. మన మనస్సును బాగుచేసుకోవటం కంటే మించిన పని ఏమీ లేదు. ఎందుచేత నంటే మరణానంతరం అది మన కూడా వచ్చేస్తుంది. మన శరీరం చనిపోయినప్పడు మన ముక్కు, మన చెవులు, ఈ శరీరం ఏదీ మనకూడా రాదు. ఏ ఇంద్రియానికి ఏ బలహీనత ఉందో ఆ బలహీనతలు అన్నీ ప్రాణంతోపాటు వెళ్ళిపోతాయి గాని ఇక్కడ శరీరంలో ఆగవు. ఈ శరీరంలో ఉండగానే, నీ ముక్కులో గాలి బయటకు వెళ్ళకముందే ఎవడైతే కామక్రోధముల వేగం తగ్గించుకొంటున్నాడో వాడికి ఇంక ప్రయాణాలు ఆగిపోతాయి. ఈ శరీరం ఉండగా కామక్రోధములు తగ్గించుకోడు అనుకోండి అవి కొన్ని వందల జన్మలకు కారణం అవుతాయి.

మనం విష్ణు నామంగాని, అమ్మవారి నామంగాని, మనకు ఇష్టమైన భగవంతుని నామంగాని జపించగా జపించగా మనకు తెలియకుండా మనస్సు వెళ్ళి హృదయంలో పడిపోతుంది. రాగద్వేషముల పట్టునుండి మనస్సును విడిచీస్తే అది తన ఇంటికి వెళ్ళిపోతుంది అంటే మనస్సు ఎక్కడైతే ఉదయించి వచ్చిందో అక్కడకు ఉపసంహరింపబడుతుంది. మనస్సుకు యోగ్యత వచ్చినప్పడు, మెచ్యూరిటీ వచ్చినప్పడు అది హృదయం లోనికి ఉపసంహరింపబడి, అక్కడ స్థిరపడిపోతుంది. మనస్సు హృదయంలో స్థిరపడటం వలన ఏదైనా వాసనలు బీజరూపంలో ఉన్నా అవి నెమ్మదిగా కాలిబూడిద అయిపోతాయి, అదే కడసారి జన్మ. శరీరం బతికి ఉండగా సాధన చేసి మనం అభివృద్ధిలోనికి రావాలి కాని శరీరం చనిపోయాక అనుభవించే లోకాలే గాని సాధనకు పనికి వచ్చే లోకాలు ఏమీ లేవు. అందుచేత కాలాన్ని పాడుచేసుకోవద్దు. మీ దేహయాత్రకు సరిపడ పనులు చేసుకోండి, మిగతా టైములో భగవంతుని ప్రీత్యర్థం పనులు చేయండి. దేవునికి పుష్పాలతో ఎలా అర్చన చేస్తున్నామో అలాగ మన మాటలు, చేతలు, ఆలోచనలు భగవంతుని పాదాల దగ్గర పుష్పాలుగా పడాలి, అప్పడు మనం భగవంతుని దయకు పాత్రులవుతాము. మీరు ఈ సృష్టికి ఏమైనా ఉపకారం చేయాలంటే అన్ని కాలాలలో, అన్ని అవస్థలలో శాంతిగా ఉండండి, ఆత్మజ్ఞానాన్ని సంపాదించండి. అప్పడు మీ ద్వారా సృష్టికి జరిగే ఉపకారం ఎవడి వలన జరుగదు. జ్ఞాని యొక్క శాంతి కిరణాలు, కాంతి కిరణాలు

నదులు దాటుతాయి, సముద్రాలు దాటుతాయి, సృష్టి అంతా వ్యాపిస్తాయి, ఎక్కడో అమెరికాలో ఉన్నవాడిని కూడా పునీతం చేస్తాయి. అట్టిది జ్ఞానం యొక్క వైభవం.

సబ్జెక్టు వదిలేసి ఆ దేవుడు గొప్పవాడు, ఈ దేవుడు గొప్పవాడు, ఆ గురువు గొప్పవాడు. ఈ గురువు గొప్పవాడు అనుకోవటం ఎందుకు ఎనర్జీ వేస్టు. మనం అశాంతితో కాలిపోతూ ఉంటే ఎవడో గొప్పవాడు అయితే మనకు కలిసి వచ్చేది ఏమిటి? మీరు బాగుపడేవిధానం చూసుకోండి. మీ మనస్సుకు నచ్చిన మార్గంలో ప్రయాణం చేయండి, మీరు తరించటం ముఖ్యం. మీరు అవిద్యలో నుండి విడుదల పొందాలి. మీరు భక్తి పెంచుకొంటే పాపం నశిస్తుంది, విద్యను సంపాదించుకొంటే అవిద్య నశిస్తుంది. భక్తిని ఆరోజుకారోజు పెంచుకొంటూ ఉంటే మీ మనస్సులో ఎన్ని బలహీనతలు ఉన్నా, పెంట కుప్ప ఎంత ఉన్నా భక్తి అనే నిప్పురవ్వ పడితే ఆ పాపరాశి అంతా కాలిబూడిద అయిపోతుంది, వైభవం అంతా భక్తిలో ఉంది. మన స్వరూపం మనకు అందకుండా ఏవైతే గుణాలు అడ్డుగా ఉన్నాయో ఆ గుణాలను భక్తి కాల్చిబూడిద చేస్తుంది, అది భక్తి యొక్క వైభవం. పులి దగ్గరకు మేకలు, దున్నపోతులు, ఆవులు ఏమీరావు. అలాగే భక్తి అనే పులి మన దగ్గర ఉంటే వాసనలను గెంటినా మన దగ్గరకు రావు. తీగ ఏవిధంగా అయితే చెట్టును అంటిపెట్టుకొని పాకుతుందో అలాగ భగవంతుని అంటిపెట్టుకొని పాకండి. పరమేశ్వరుడిని లేక పరమేశ్వరిని ఆధారంగా పెట్టుకొని మీ మనస్సు పాకితే మనస్సు నశిస్తుంది. నిజమైన జ్ఞాని మిమ్మల్ని ఇరుకున పెట్టడు, మీరు బాగుపడటం ముఖ్యం. జీవకోటి రూపంగా కనిపించేది పరమాత్మే. అయితే మీ గుణాలు వేరు, నా గుణాలు వేరు, మీ దేహం వేరు నా దేహం వేరు. లోపల ఉన్న వస్తువును చూసే శక్తి మనకు లేక మీరు వేరు, నేను వేరు అని మనకు అనిపిస్తోంది. ఈ గుణాలు, అలవాట్లు నిజంకాదు, మనకు తెలియక కల్పించుకొన్నాము. ఇప్పుడువాటి వలన వచ్చే నష్టం మనకు తెలుస్తోంది. వాటిని పోగొట్టుకోవటానికి సాధన చేస్తున్నాము. సాధన అంటే అది మనం తెలియక తెచ్చిపెట్టుకొన్నాము, ఇప్పుడు తెలుసుండి వాటిని పోగొట్టుకోవాలి.

కొంతమంది ఎంతో సహనంగా ఉంటారు. ఇంట్లో మనుషులతో పేచీలు, బాధలు, ఆర్థికంగా బాధలు ఇలాంటి మనుషుల మధ్యన, పరిస్థితుల మధ్యన ఎంతో సహనంగా ఉండే పుణ్యాత్ములను నేను చూసాను. వారు నేచురల్‌గా, నార్మల్‌గా ఉంటారు, సహనంగా ఉన్నామని కూడా వారికి తెలియదు, మనకంటే ముందు అటువంటి వారిని జ్ఞానంతో అలంకరిస్తాడు. మనం అహంకారాన్ని సంతృప్తి పరచుకోవటం కోసం పనిచేస్తున్నామా లేక ఈశ్వరార్పణంగా

పని చేస్తున్నామా అనేది సర్వసాక్షి చూస్తూ ఉంటాడు. మనం అబద్ధపు మాటలు చెప్పినా సర్వసాక్షిగా అంతా తెలుస్తూ ఉంటుంది, దానిని బట్టి అనుగ్రహిస్తాడు. మన మాటలకు మోసపోయేటంత అమాయకుడు కాదు దేవుడు. గుణాలకు లోబడితే జీవుడు, గుణాలను అతిక్రమిస్తే దేవుడు. గుణాలకు, వాసనలకు లోబడకుండా ఉండటం కోసమే ఈ సత్సంగ సమావేశాలు. మీరు మాకు బహుమానంగా ఇవ్వవలసింది ఒక్కటే. ఇక్కడ శ్రవణం చేసిన మాటలను, ఇంటిదగ్గర శ్రద్ధగా మననం చేసుకొంటూ, సాధన చేసుకొంటూ బాగుపడటమే మీరు మాకు ఇచ్చే బహుమానము. మీరు శాంతిగా లేరు అనుకోండి, సుఖంగా లేరు అనుకోండి, నాకు కిరీటం తెచ్చిపెడితే ఆ కిరీటం నేను ఏమి చేసుకొంటాను మీరు పని దొంగలు అవ్వకూడదు. చేతిలో ఉన్న పనిని వదిలేస్తే జ్ఞానం వస్తుంది అనుకొంటున్నారు జ్ఞానం రాదు నూటికి నూరు పాళ్ళు సోమరితనం వస్తుంది. కర్మతోటి ఈశ్వరుని ఆరాధించగా ఆరాధించగా ఆయన దయ వలన కర్మ మనలను విడిచిపెడుతుంది కాని కర్మను మనం విడిచిపెట్టలేము. అన్నం తినటం, గాలిపీల్చుకోవటం, బట్టలు కట్టుకోవటం ఇది అంతా కర్మే. ఈ పనులు ఎంత సహజంగా జరుగుతున్నాయో అలాగే ఈశ్వరానుగ్రహం కోసం మీరు చేసే పనులు కూడా అంత సహజంగా జరగాలి. అప్పుడు కర్మ మనలను విడిచిపెడుతుంది.

దేవుడు పూజగదిలో ఉన్నాడు, గుడిలో ఉన్నాడు అని మనం అనుకొంటాము. అలా అనుకోవటం దేవుడిని అవమానపరచినట్లే. ఇందుగలడు అందులేడు అని సందేహము వలదు చక్రి అన్నాడు ప్రహ్లాదుడు అంటే ఆయన అంతటా ఉన్నాడు. నారాయణుడు లేని చోటు అంటూ లేదు. నారాయణుడే ఈ సృష్టిగా కనిపిస్తున్నాడు. మనంకాని శరీరం, మనంకాని పదవులు, మనం కాని ఆస్తులు, ఇలా మనం ఏదైతే కాదో వాటిని మనం అనుకొని వాటితో తాదాత్మ్యం పొందటం వలన మనం కుళ్ళిపోతున్నాము. మీకు సంపద ఉంటే ఉండవచ్చు అది మీరు అనుకోవద్దు. మీకు వందకోట్లు ఉన్నా మీ శరీరం చనిపోయినప్పుడు వంద పైసలు కూడా మీ కూడా రావు. మీరు చనిపోవటం ఖాయం అనుకొంటే మీ ఇంట్లోనివారే మీ జేబులో ఉన్న డబ్బులు, మీ వంటి మీద ఉన్న నగలు, తాళాలు అన్నీ కూడా లాగేస్తారు. ఇదీ ప్రపంచం యొక్క పోకడ. తరువాత పనికిరాని శరీరాన్ని తీసుకొనివెళ్ళి కాల్చేయమంటారు. మీ కూడా తీసుకొని వెళ్ళటానికి గుండు సూది కూడా రాదు. మనకు ఒక రూపాయి ఆదాయం వస్తోంది అనుకోండి. అందులో పది పైసలు ఎవరికైనా సహకరిస్తున్నాము అనుకోండి. తొంబై పైసలు మనం అనుభవిస్తున్నాము అనుకోండి. మనం ఏమనుకొంటున్నాము అంటే ఈ తొంబై పైసలు మనం

అనుభవిస్తున్నాము, పది పైసలు పాడుచేస్తున్నాము అనుకొంటాము. కాని జరిగేది ఏమిటంటే మరణానంతరం ఈ పది పైసలు మనకు సొమ్ము, 90 పైసలు దుమ్ము. ఇవి అన్నీ నగ్నసత్యాలు. డబ్బు లేనివారు కష్టపడి డబ్బు ఎలా సంపాదించుకొంటున్నారో అలాగే భక్తి లేనివారు భక్తిని సంపాదించుకోవటానికి ఎంతోకొంత శ్రమపడకుండా భక్తిరాదు. మనం భక్తిమార్గమో, కర్మమార్గమో, ధ్యానమార్గమో ఏదో మార్గంలో ప్రయాణించి అహంభావనను పోగొట్టుకోవాలి. రోగం ఉన్నవాడికి మందుకాని రోగం లేనివాడికి మందుతోపనిలేదు. అలాగే మనకు గుణాలు ఉన్నాయి కాబట్టి మనకు యోగం అవసరం, లేకపోతే యోగం అక్కరలేదు. నిరాకారుడికి, నిర్గుణుడికి సాధన ఎందుకు? వారికి సాధన అక్కరలేదు. నీవు ఏ మార్గంలో ప్రయాణం చేసిన మనస్సు వెళ్ళి హృదయంలో లయమవ్వాలి. నిష్కామంగా మీరు సత్కర్మ చేస్తారు అనుకోండి, మీరు అందరూ దేవతలు అయిపోతారు. ఈ శరీరం ఉండగానే గుణాలకు దూరంగా ఉండే శక్తిని సంపాదించు, దానికి అమ్మవారి అనుగ్రహం ఉండాలి. భక్తి మార్గంలో ఉన్నాను నాకు అనుగ్రహం తొందరగా వస్తుందా, లేటు అవుతుందా అని ఒకరు భగవాన్‌ను అడుగుతున్నారు. నీవు శరణాగతి చెందాక ఇటువంటి సందేహాలు రాకూడదు అన్నారు భగవాన్. నీవు చేసేపని చెయ్యి. ఈ జన్మలో వస్తుందా, వచ్చే జన్మలో వస్తుందా ఆ గొడవలు నీకు వద్దు. ఆ గొడవలు నీ మనస్సులోనికి వస్తున్నాయి అంటే నీకు భక్తి లేదని అర్థం, నీవు శరణాగతి చేయలేదని అర్థం.

మీరు పనిచేయటానికే పనికివస్తారు, కర్మఫలం మీ చేతిలో లేదు. మీ చేతిలో ఉన్న పనిని మీరు చేయండి, నా చేతిలో ఉన్న పని గురించి అసలు ఆలోచించవద్దు. నేను మర్చిపోతానని బెంగపెట్టుకోవద్దు. జీవుడికి మరుపుకాని భగవంతుడికి మరుపు ఏమిటి? కర్మఫలం ఎప్పుడు ఇవ్వాలి, ఎక్కడ ఇవ్వాలి, ఎలా ఇవ్వాలి ఆ ముహూర్తం నేను పెట్టుకొంటాను, ఆ గొడవ మీకు వద్దు అని పరమాత్మ చెపుతున్నాడు. తల్లితండ్రులను చూడకూడదు, వారికి ఉన్న 100 ఎకరాలు మనకు వచ్చేయాలి. వాళ్ళ ఆస్తి అంతా మనకు రావాలి, బంగారం రావాలి, వాళ్ళవి అన్నీ ఆశిస్తాము కాని వారిని చూడకూడదు. ఇదీ మన పరిస్థితి. ఎవరైతే అన్యచింతన లేకుండా నిరంతరం నన్నే స్మరిస్తున్నారో నా రూపాన్ని, నా పాదాలను ఎవరైతే అంటిపెట్టుకొని ఉన్నారో, ఎవరైతే నాకోసం జీవిస్తున్నారో వారి యోగ క్షేమాలను చూసే బాధ్యత నాది అని పరమాత్మ చెప్పాడు. యోగం అంటే లేనిది ఇవ్వటం, క్షేమం అంటే ఉన్నది పోకుండా చూడటం. ఇది మన మనస్సు నమ్మదు ఎందుచేతనంటే మనం బుద్ధిమంతులం కాదు. పని చేసినా చేయని వాడిలాగ ఉంటాడు, వాడు బుద్ధిమంతుడు, మనం పని చెయ్యకపోయినా పనిచేసాము అని లోకం అంతా చెప్పకోవాలి.

మనం బుద్ధిమంతులం కాదు. ఎవడైతే కర్తలేని కర్మ చేస్తాడో వాడు బుద్ధిమంతుడు. ఆత్మజ్ఞాని బుద్ధిమంతుడు. ఆత్మజ్ఞానికి కర్తృత్వం లేదు, భోక్తృత్వం లేదు. డబ్బులేని వారు అందరూ డబ్బు వస్తే సుఖపడిపోతాము అనుకొంటారు, మన మనస్సుకు అలా అనిపిస్తుంది. చివరకు ఆ డబ్బు వారికి ముళ్లకిరీటం కింద తయారవుతుంది. వాడికి పెట్టాడనివీడు, వీడికి పెట్టాడని వాడు అనుకొని చివరకు ఎవరూ వీడిని చూడరు. డబ్బున్నవాడు అందరికీ జడుస్తూ ఉంటాడు. డబ్బు బ్యాంకులో వేసుకొంటే తెలిసిపోతుందని భయం, స్నేహితులకు బంధువులకు ఇస్తే వారు తినేస్తారని భయం. ఇంట్లో వారిని చూసినా వాడికి భయమే, ఆ డబ్బును తొందరగా విడిచిపెట్టడు, ఎందుచేతనంటే ముందుగా ఇంట్లో వారికి ఇచ్చేస్తే మనం మంచాన పడితే వారు చూడరు అని భయం. ఈ దేశం అంతా మీకు పట్టారాసి ఇచ్చేసినా మీకు దుఃఖం నశించదు ఎందుచేతనంటే కర్తృత్వం ఉన్నంతకాలం మిమ్మల్ని దుఃఖం విడిచిపెట్టదు. శాస్త్రిగారు మనకు 18 నెలలు ప్రధానమంత్రి చేసారు, కొన్ని సంవత్సరాలు మంత్రిగా చేసారు, ఆయన చనిపోతే భార్యకు తినటానికి డబ్బు లేదు, వారు దేవతలు. దేశంలో ఉన్న డబ్బు అంతా ఆయన చేతిలో ఉన్నా ఆయనకు ఆకర్షణ కలుగలేదు. మనకు ఆకర్షణ ఉన్నప్పుడు దేవుడు అసత్యం, లోకం సత్యం అనిపిస్తుంది. ఏవిధమైన ఆకర్షణ లేదు అనుకోండి దేవుడు సత్యం, లోకం అసత్యం అని మనకు తెలుస్తుంది.

దేహాభిమానం ఉన్నవాడు కర్తృత్వం లేకుండా ఉండలేడు. కర్తృత్వం ఉన్నంతకాలం ఎవడినీ దుఃఖం విడిచిపెట్టదు. హృదయంలో ఉన్న సత్యపదార్థాన్ని అనుభవైకవేద్యం చేసుకొన్నప్పుడు కర్తృత్వం నశిస్తుంది. ఎందుచేత నశిస్తుంది అంటే దానికి కర్తృత్వం లేదు. అప్పటివరకు ఏ జీవుడిని కర్తృత్వం విడిచిపెట్టదు. కష్టాల నుండి బయటపడటానికి భగవంతుడిని ప్రార్థించినా వాడూ భక్తుడే, డబ్బు కోసం ఇబ్బంది పడి ప్రార్థించినా వాడూ భక్తుడే, జ్ఞానం కోసం ప్రయత్నం చేసేవాడు భక్తుడే. జ్ఞాని కూడా భక్తుడే, వాడు నిజమైన భక్తుడు, వాడు ఉన్న పదార్థాన్ని ఉన్నట్లుగా దర్శిస్తాడు. మిగతావారు కూడా భక్తులేగాని క్వాలిటీలో తేడా, అది జ్ఞానం యొక్క వైభవం. మనస్సును ఆపుచేయటానికి ఎక్కువ కష్టపడనక్కరలేదు. భగవంతుని పట్ల భక్తి పెరుగుతోంది అనుకోండి మనస్సు యొక్క చాపల్యం దాని అంతట అదే తగ్గిపోతుంది. మీ ఇంటి దగ్గర మీ పిల్లలు చెప్పే మాటలు వింటున్నారు కదా అలాగే నేను పండితుడిని కాకపోయినా భగవద్గీత గురించి నేను చెప్పే మాటలు కనీసం వినండి అని జ్ఞానేశ్వర్ అనేవాడు, వాడి నిరహంకారం చూడండి. లోపల ఉన్న పరమాత్మే జీవుడిగా, లోకంగా కనిపిస్తున్నాడు. మనం జీవుడు వేరు, లోకం వేరు, పరమాత్మ వేరు అనుకొంటున్నాము. కాని ఇన్ని రూపాలుగా కనిపించేది పరమాత్మే. ఈ వాక్యం వాస్తవము,

ఈ వాక్యం వాస్తవము. మీ ఇంట్లో బిడ్డలు చెపుతూ ఉంటే మీరు ఎలా వింటున్నారో అలాగ ఈ బిడ్డ చెప్పేమాట కూడా వినండి అంటాడు జ్ఞానేశ్వర్. ఉన్న వస్తువు ఒక్కటే అయినప్పుడు వేరుబుద్ధి ఎందుకు కలుగుతోంది? ఈ శరీరం వలన, ఉపాధి వలన వేరుబుద్ధి కలుగుతోంది. సాధన చేసి ఉపాధిబుద్ధిని నశింపచేసుకొనేవరకు అందరిలో ఉన్న నారాయణుడు మనకు వ్యక్తం కాడు. ఆయన వ్యక్తమైతేగాని ఈ జననమరణ చక్రంలో నుండి మనం బయటకు రాలేము.

ఎవరో నిన్ను బంధిస్తున్నారు అనుకోవద్దు, నీ కర్తృత్వబుద్ధే నిన్ను బంధిస్తోంది. అందులో నుండి బయటకు వస్తే బంధం లేదు, మోక్షం లేదు. కర్తృత్వం వలన నేను బంధంలో ఉన్నాను, మోక్షం పొందాలి అనుకొంటున్నాను. బంధమోక్షములను కల్పించేది కర్తృత్వబుద్ధి. కర్తృత్వబుద్ధిని విడిచిపెట్టేస్తే వాడికి బంధం తాలుక, మోక్షం తాలుక చింతన ఉండదు, అది చివరిస్థితి. కర్తృత్వబుద్ధి పోయినవాడికి కోరిక లేదు, ద్వేషం లేదు. పుండు అంతా కర్తృత్వబుద్ధిలోనే ఉంది. నీ ప్రయత్నం నీవు చేసుకొంటూ ఒక్క దేవతాపురుషుని అనుగ్రహం సంపాదిస్తే కర్తృత్వబుద్ధి నశిస్తుంది. అప్పుడు బంధంతోటి, మోక్షంతోటి సంబంధం లేని ఆత్మసుఖం, ఆత్మశాంతి నిన్ను వరిస్తాయి. తాడు పాముగా కనిపించినప్పుడు పాము తాలుక వికారాలు అన్నీ నీకు కనిపిస్తాయి. తాడులో ఏ వికారాలు లేవు అంటే అక్కడ ఉన్న వస్తువులో ఏ వికారాలు లేవు. అది ఉన్నది ఉన్నట్లుగా కాకుండా మరొక వస్తువుగా కనిపిస్తోంది కాబట్టి నీకు భయం వస్తోంది - లేని దానిని ఆరోపించుకోవటం వలన ఈ గొడవ అంతా వస్తోంది. అలాగే బ్రహ్మమును బ్రహ్మముగా చూడలేకపోవటం వలన లోకంగా కనిపిస్తోంది. లోకంగా కనిపించేటప్పుడు లోకం తాలుక వికారాలు రాగద్వేషములు వచ్చేస్తున్నాయి. ఇవి అన్నీ బ్రహ్మంలో లేవు, మీరు ఊహించుకోవటం వలన వచ్చే పోరాటమే ఇది అంతా కాని బ్రహ్మంలో ఇవి ఏమీ లేవు. తాడు పాముగా కనిపించటం వలన ఇంత గొడవ ఎలాగ వస్తోందో బ్రహ్మం లోకంగా కనిపించటం వలన సంసారం అంతా వస్తోంది. తాడు తాడుగా ఎంతకాలం అయితే గోచరించలేదో అంతకాలం అది పాముగానే కనిపిస్తుంది. ఉన్న వస్తువు ఉన్నట్లుగా తెలిసేవరకూ లేనివస్తువు ఉన్నట్లుగా కనిపిస్తుంది. ఇది గురువు అనుగ్రహం వలన పోవాలిగాని, మీ సాధన వలన కత్తులుకటారుల వలన ఇది పోదు. సబ్జెక్టు అర్థం చేసుకోవటంలో పొరపాటు పనికిరాదు. మీరు పొరపాటుగా అర్థం చేసుకొంటే ఆ పొరపాటు మనలను జననమరణ చక్రంలో తిప్పేస్తుంది, ప్రకృతి మనలను విడిచిపెట్టదు. అందువలన బహుజాగ్రత్తగా ఉండండి. సజ్జనులతోటి, సత్పురుషులతోటి సహవాసం విడిచిపెట్టవద్దు.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు

నవంబర్	11	పాలకొల్లు, శ్రీ పెన్మెత్స సత్యనారాయణరాజు సూర్యపద్మావతి క్షత్రియ సంక్షేమ పరిషత్ కళ్యాణ మండపం
నవంబర్	15	జువ్వలపాలెం, గీతా భవనం
నవంబర్	18	తణుకు, క్షత్రియ కళ్యాణ మండపం
నవంబర్ 21 నుండి 27 వరకు		అరుణాచలం క్యాంపు
నవంబర్	28	పాతాళ మెరక

With malice to none, Charity even unasked, and help to all creatures in thought, word and deeds, is the pious nature of good men, always.

- Mahabharatha

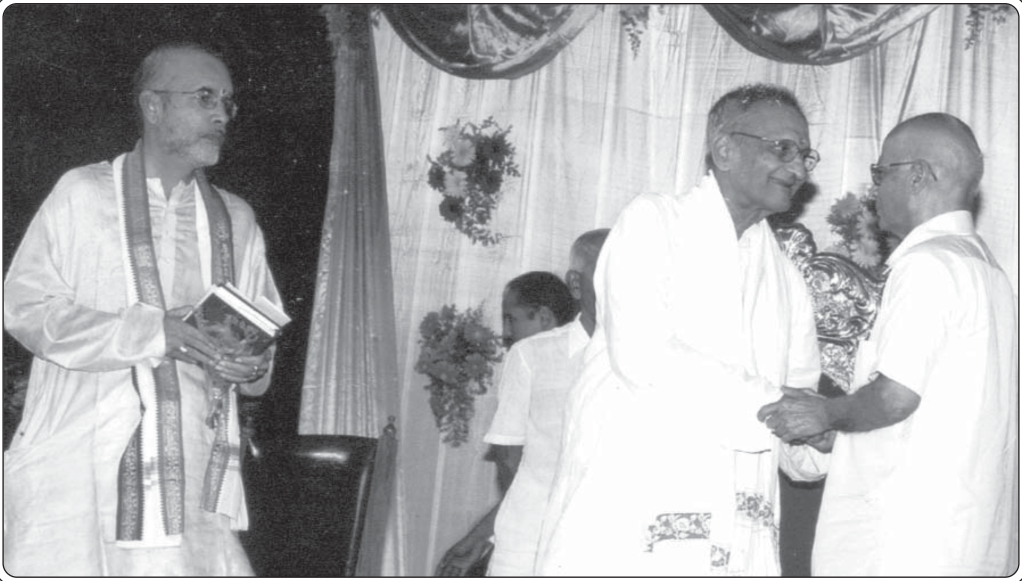

దిII 23-09-2007న హైదరాబాదు త్యాగరాయ భవన్‌లో జరిగిన సభలో సద్గురు శ్రీ నాన్నగారితో రిటైర్డ్ ప్రొఫెసర్ శ్రీ శివరామకృష్ణగారు మరియు పశ్చిమగోదావరి జిల్లా మాజీ కలెక్టరు శ్రీ డి. రామకృష్ణగారు

అన్నీ మరచిపో - ఆత్మను మాత్రమే కోరుకో - పూర్ణకాముడు అవుతావు

ఉన్న సత్యమేదో సరిగా తెలియక వివిధ ప్రత్యేక రూపాల సముదాయంతో ఈ మహావిశ్వం ఉన్నట్లుగా గుర్తించబడుతున్నది. దేహం మొదలుకొని మనస్సు వరకూ గల జడమైన ఉపాదులు అంతా విచారించి చూస్తే స్వతంత్రమైన "నేను" అనే దానికి స్థానం ఎక్కడా లభించటం లేదు. అంతా చైతన్య వైభవం వల్లనే జీవిస్తున్నాయి. మన అభిరుచులు, అనుభూతులు అన్నీ మనస్సు కల్పించుకొన్నవే, అన్నీ అసత్యాలే. దుఃఖ మిశ్రితమైన సుఖాలే. ఆత్మ ఒక్కటే సత్యం, ఈ సత్యాన్ని శాస్త్రాలు, గురువులు ఎంత బోధించినా సంస్కారాల బలం వల్ల మనస్సు నమ్మినట్లు నటిస్తున్నది కాని నమ్మటంలేదు. మనో కల్పనలు అన్నీ మర్చిపోలేక పోతున్నాము. జీవితం దుఃఖంగా భారంగా సాగుతున్నది. పులులతో కూడిన కీకారణ్యంలో జింకలకు మరణం ఖాయమైనట్లే విషయ వికారాలతో కూడిన సంసార మహారణ్యంలో మానవునకు మరణం నిశ్చయమైనట్లే. కోరికే బంధం అదే సంసార వృక్షానికి అంకురం. దాన్ని నిరంతరం గుర్తిస్తూ యధాశక్తితో వాటిని నశింపు చేసుకొనే పని కన్న గురుపాద పంచికంపై దృష్టిని నిలిపితే తేలికగా అన్నీ మర్చిపోతాము. భగవాన్ "అనవసరపు విషయాలను ఎందుకు తలచుకొంటావు, నీవు ఆత్మవు" అనేవారు. వివేకవైరాగ్యాలు పూర్ణంగా కలిగే వరకూ అది పైకి లేస్తూనే ఉంటుంది. అప్రమత్తత లేని యజమాని ఇంట్లోని వస్తువులనే దొంగలు దోచుకొని పోతారు. ఒక్క క్షణం కోరికలతో గడిపితే మన సాధనా బలాన్ని కోరికలు దోచుకొనిపోతాయి. అదే కాలంలో వేలాది భ్రమలు, భ్రాంతులు భద్రంగా మనలో చేరిపోతాయి. ఆత్మకంటే వేరే ఏదైనా వస్తువు ఉంటే దాన్ని మనం కోరుకోవచ్చును. ఆత్మజ్ఞానం కలగనంతకాలం రెండవ వస్తువు కనిపిస్తుంది కోరుకొంటాము. ముత్యపు చిప్పలో వెండి వలె విచారించి చూస్తే అది ప్రయోజనకారి కాదు అందు ఏదీ లభించదు. దృశ్యము మిధ్యగా తెలుసుకొనుటచే మనకు హాని కలుగదు. వికారం గల ఆత్మను అనుభూతి పొందాలంటే గురు రూపాన్ని ప్రేమతో చూడు భ్రాంతులు, భ్రమలు అన్నీ మర్చిపోతాము. శ్రీ నాన్నగారు "మీ గురువును రోజూ ఐదు నిమిషాలు తలచుకొంటే రోజు అంతా నిన్ను స్మరిస్తాడు మరిచిపోవలసిన విషయాలు జ్ఞాపకం పెట్టుకొంటే జ్ఞాపకం పెట్టుకోవలసిన ఆత్మ విషయం మరచి దుఃఖాలపాలు అవుతున్నావు" అన్నారు. అనంత సత్యం గురు ఉపాధిలో వ్యక్తమై ఉందని ప్రేమిస్తే అదే మనమై అన్ని కోరికలు నెరవేరిన వారమై అన్నీ మర్చిపోతాము. ఆత్మగా ఉంటాము.

- సాగిరాజు రామకృష్ణంరాజు, అర్థవరం